

Telegraful Român

Organ național-biserice

2 ex. (Of.)

Onor. «Asociațiunea»

Sibiu

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.
Ziarul apare Marțea și Vinerea

Correspondențele

să se adreseze Redacției Telegraful Român strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză
Articole nepublicate nu se înapoiază

Prețul inserțiunilor:

un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului Telegraful Român, Sibiu, str. Mitropoliei 45

Ce perspective fericeite!

De HORIA PETRA-PETRESCU

Ne apropiem de 24 Ianuar, ziua Unirii Principatelor.

N'ar strica să ne punem în trebarea, cum și-au pus-o cei ce au cimentat Unirea: Care-i Milcovul ce ne desparte, fraților? și să încercăm ca Milcovurile sufletești să dispară — spre binele cui? — spre binele tuturor!

Greu lucru! Să propovăduiești astăzi colaborarea, pentru salvarea comună — e, de multe ori, — un foarte riscat pas. Ești ridiculizat, zeflemisit — trăim doar în epoca zeflemei celei mai deschiuate! —

Să pledezi pentru o colaborare și între țări învecinate e și mai temerar, în ochii multora.

Ei bine, las să urmeze aici o traducere a câtorva rânduri dintr'un ziar francez serios, care nu e nici antimilitarist, nici «pacificist», nici «internaționalist». Ascultați ce ne comunică ziarul francez, chiar de ați fi luați în bătaie de joc.

«In Francfurte», scrie ziarul francez, «Le Temps» (6 Ianuar 1929), «se ține în momentul de față un congres internațional al

«Ligii femeilor pentru libertate și pace».

«Primarul orașului a poftit bun sosit delegaților, apoi a pronunțat profesorul Lewin (Germania) un discurs despre folosirea gazelor asfixiante.

«In ceasul de față, spune oratorul, «posedă știința formula a 25 gaze mortale. E de temut ca, în curând, numărul lor să se ridice la 100.

«Au început să se folosească gazele asfixiante de pe vremea marelui război, pe frontul belgian. In curând s'a estins folosirea lor, și oamenii nu încetează a încerca de a le face tot mai stricătioase. Vedem ce perspective frumoase se deschid pentru războiul viitorului!

«Până acum numai criminalii se serveau de venin ca să se scape de inocenții, cari puteau să le stea în cale. Odinioară se serveau sălbaticii de arme înveninate pentru a combate, iar romanii au înfierat acest mijloc de apărare, pe care-l judecau neloial. Astăzi nu ne mai servim de lănci înveninate, ci de nori de gaze împotriva nenorocicilor, cari nu pot scăpa din ele! Aceste gaze distrug organele de respirație ale persoanelor silite să absoarbă

aierul, făcut mortal. Astfel de metode de luptă sânt crimă împotriva umanității. Ceeace este și mai rău, este că acești nori ai morții sânt trimiși asupra oamenilor comuni (nu a soldaților!) ca să trimită 'n groapă pe copil în leagănul său și pe muncitorul, care lucrează. Și nu s'a găsit încă pedeapsă împotriva acelor, cari se fac vinovați de astfel de crime»!

«Impresia produsă de acest discurs a fost așa de puternică — urmează recenziul francez — încât numeroase femei (congrese) au izbucnit în plâns și au trebuit să părăsească sala».

«Un al doilea orator, prof. Charny (Anglia) s'a ridicat la rândul împotriva fabricării gazelor destinate pentru război și și-a exprimat teama, că va fi imposibil de a apăra populația împotriva atacurilor din partea gazelor asfixiante.

«Căpitanul Brunskog (Suedia) a vorbit la subiectul: «Războiul modern». Oratorul a fost de părere că apărarea militară a orașelor mari va fi pe viitor o imposibilitate și o erezie, deoarece totul va atârna dela întrebuintarea forțelor aierene. Nu crede în necesitatea naturală a războaielor. «Voința omenească, a spus

el, a vrut războiul. Ea va trebui să-l și desființeze și, dacă nu se ajunge ca să atingă ținta aceasta peste câțiva ani, va fi destinată Europa să piară de armele războiului modern».

Până aici referada apărută în serioasa publicație franceză, organul semi-oficios al guvernului din Franța.

Cred că este destul de edificatoare referada aceasta.

Nu ni se impun câteva întrebări, pe urma acestor constatări?

E creștinesc lucru, e omeneste ca om pe om să se nimească, chiar până într'a treia spiță, dela copilul din leagăn până la moșneagul cu un picior în mormânt?

Să persevereze omenirea în ponegrirea reciprocă a tot ce e «dincolo», ca să ajungă victima celei mai cumplite nimiciri (ca și când potopul lui Noie ar fi fost o jucărie față de potopul gazelor asfixiante!)?

Asta poate fi chemarea unei omeniri ce vrea să trăiască, primenindu-se?

Cetiți două cărți, cari vă vor informa și mai mult despre ceva să zică un viitor război, cărțile a doi generali, francezi buni, dar și europeni cu simț de respon-

FOIȘOARA

(4)

Problema suferinții omeneste

Dar, prin voința înțeleaptă și fermă a lui Dumnezeu, suferința există, se impune, inevitabilă, universală, teribilă, înfricoșeată.

Nimenea nu i scapă. La lumina sa se produce în conștiința genului uman o revelație sublină. Binele și răul își reiau adevărata lor față. Ea nu le mai confundă. Ea înțelege, admiră și se înclină. Ea vede că Dumnezeu l-a făcut pe om liber, pentru a face din el o ființă mare și nobilă.

Ea vede că această libertate produce în chip necesar în dublu rezultat, după întrebuintarea bună sau rea ce se face cu ea. Prima întrebuintare crează virtutea, binele moral. Abuzul crează, din contră, răul moral, păcatul.

Dumnezeu n'ar putea suprima această alternativă fără a-și ruina

opera sa și fără ca să-și răstoarne planurile sale.

Insă El el a luat în chip înțelept precauțiunile sale pentru a preveni și repara răătăcirile și libertățile umane.

Ceeace ispitește și seduce în păcat, este plăcerea actuală, imediată, care se găsește în el ca o momeală.

Această plăcere explică eterna tentație a umanității și eterna sa cădere în rău.

Principala precauțiune luată de providință a fost să permită răului, care prezervă și purifică, să existe ca contrapunct al răului care ispitește și care întinează.

Răul care prezervă și purifică, este durerea. Durerea este distructivă plăcerii care ispitește, ea e deci capabilă să înfrângă în chip victorios tentația. Ea convine inocenței care vrea să persevereze în bine în ciuda tuturor inamicilor ei. Iată pentru ce Dumnezeu nu i-o cruță.

Durerea resimțită în chip voluntar recompensează plăcerea smulsă

păcatului în chip voluntar. Ea este deci reparatoare. Ea convine celui ce se căește, ba li este chiar indispensabilă.

Orice păcătos s'a bucurat ilicit, orice păcătos trebuie să pătimească. Dacă suferința abundează aici pe pământ, e că păcatul încă abundează.

Și așa, cum am spus la începutul studiului acestuia, misterul durerii răspunde unei legi de preservare morală și de ispășire.

Pentru ce să suferim?

Pentru că suferința desăvârșește și înalță.

Al doilea răspuns.

Insănătoșirea morală, atât de necesară în această viață făgăduită păcatului și luptei contra păcatului, importă mai puțin decât înaintarea în perfecțiune.

Omul care și-ar fi cheltuit toate forțele sale pentru ca să se mențină într'o lipsă totală de greșeli, și-ar fi

indeplinit numai o jumătate din însărcinarea sa.

Nu este desajuns că ai învins răul, dacă nu ai făcut să triumfe binele. Pentru ce să lupti contra tentației, pentru ce să purifici întinările sufletului tău, dacă aceasta nu-ți permite să desfășori tot ceea ce poate să cucerească nemuritoarea frumusețe?

Pe ruinele pasiunii învinse trebuie să strălucească idealul tuturor virtuților care onorează umanitatea.

Înainte de Isus Hristos, această strălucire nu putea fi completă. Desigur, Dumnezeu nu retrăsese nici unul din germenii sfințeniei cu care însămănțase natura noastră la crearea ei. Dar ele rămăneau sterile sau muureau sufocate sub neghina viciilor.

Ei și-au regăsit puternica lor vitalitate în sângele Mântuitorului. Dela Mântuitorul încoace, germenii de sfințenie au început să crească, să înflorească și să aducă roade glorioase.

sabilitate. O carte o scrisă de generalul Denvignes și e intitulată: «Războiul sau pacea?», cealaltă de generalul Percin și are ca titlu: Război războiului». (Una apărută în Paris, alta în Bruxela).

Amândoi generalii specialiști se pun pe punctul de vedere: omenirea trebuie să fie informată de ce o așteaptă la deslănțuirea unui război, — și ne desfășoară tablouri, care ar fi foarte, foarte cu cale să dea de gândit eroilor de cafenele și pescuitorilor în apă tulbure, dar și îmbogățiților peste noapte, cari cred că averile lor nu se vor clătina, nu se vor zdruncina din temelii, dacă domnește nemulțumirea în clasa săracă.

Generalul Denvignes se întreabă: știe publicul mare că peste noapte fabricile pașnice se pot preface în fabrici producătoare de material de război? «Trebuie să o spui și să o răspui, că aceste veninuri diverse sânt tocmai acelea, care sânt folosite ca materii prime în aceste mari uzine colorante (germane) sau că rezultă dela simple modificări ale produselor intermediare de fabricație, modificări foarte ușor de obținut... prin industria modernă».

În caz de un nou război își pregătește Europa «suicidul său economic», față de America, dă alarma generalul Denvignes. «Popoarele nu vor alerga spre obiectivele păcii decât atunci când vor avea o idee aproximativă despre ororile și dezastrele, care le-ar deslănțui viitorul război».

O, și ce pagini ne dă să citim generalul francez, al cărui piept e decorat și de medalii franceze, dar care are și o inimă compătimitoare a sorții omenesci.

Celalalt general, Percin, ne desfășoară icoane tot atât de îngrozitoare, nu ca să ne înspăimânte, ci ca să ne informeze și el. Cu Wilson împreună predică «uitarea» față de crimele trecutului și o viață nouă, în colaborare, a popoarelor, ca singur re-

mediu față de un cataclism general.

«Câtă vreme o zi de doliu pentru o națiune va fi o zi de bucurie pentru alta», nu va domni adevăratul spirit european, scrie generalul francez.

După ce oameni politici de seamă, economiști, specialiști în arta războiului ne dau astfel de sfaturi, noi ce facem?

Perseverăm în a ne pierde timpul scump cu certuri sterpe și criminale?

În loc ca fiecare ceas să ne fie scump și să-l folosim spre construirea unei clădiri durabile, izidim timpul cu interminabile discuții și cu invective din cele mai triviale?

Nu dăm cinstea cuvenită unui glas, care trebuie să se audă și în noi, care trebuie să-și taie cărare și în opinia publică din România, glasului ce întreabă: Care e Milcovul, care ne desparte, fraților?

Să dispară! Să dispară Milcovul sufletească dintre noi, pentru ca să putem sărbători o unire sufletească, zămisliitoare de bine, de frumusețe, de înflorire generală.

Cine este împotriva glasului acestuia, este dușmanul progresului omenesc.

Recetiți rândurile de mai sus. O, ce perspective strălucite ne rezervă viitorul, dacă nu ascultăm de glasul rațiunii și al inimii...

Reprezentantul bisericii ortodoxe din Ardeal în America. Citim în ziarul «America» din Cleveland:

A sosit acum de curând, pe pământul american, părintele Tr. Scorobet, consilier arhiepiscopesc pe lângă arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu și Mitropolia bisericilor ortodoxe române din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș, spre a face, din încredințarea I. P. S. Sale arhiepiscopului și mitropolitului Nicolae, o vizită canonică parohiilor ortodoxe române din Statele Unite.

Părintele Scorobet are misiunea de a strânge informațiuni despre starea parohiilor, a preoților misionari și a tuturor așezămintelor noastre religioase și naționale. În acest scop va

vizita, pe rând și fără mult sgomot, toate parahiile ortodoxe, stând de vorbă cu toți aceia cari doresc o îndreptare în starea actuală a bisericilor noastre.

Venirea părintelui Scorobet, chiar acum când din nou se agită chestiunea reorganizării parohiilor ortodoxe române din Statele Unite, credem că va avea darul de a grăbi cu un ceas mai de vreme soluționarea acestei arzătoare probleme.

Congres general

Asociația generală I. O. V. își ține congresul în zilele de 24 și 25 Ianuar 1929 la București în sala Dacia din strada Carol.

În ziua primă se va celebra la monumentul Eroului Necunoscut, în Parcul Carol I, serviciu divin în memoria camarazilor morți, și se va depune o coroană. Vor urma, după aceea, ședințele congresului.

O delegație aleasă de adunare, va prezenta un *memoriu* Înaltei Regente, guvernului și corpurilor legiuitoare.

Memoriul invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, prezentat și guvernelor trecute, cere îndreptățite lucruri, și anume:

Să se suprimă subvențiile de ajutorare în bani date oficiului I. O. V. și diferitelor societăți subvenționate; subvențiile să se verse la fondul pensiilor.

Toate sumele ce se strâng pentru I. O. V., precum sânt cele provenite din timbrul de asistență, loterii, procentul de 30% din chiriile restaurantelor din gări și ale chioșcurilor ș. a. să fie vărsate fondului de pensie.

Interzicerea tuturor abuzurilor administrative prin călcarea legii I. O. V., astfel: să nu se mai facă rețineri ilegale din pensii pentru loterii, bilete de teatru, comitete școlare de construcții, carne de populații, fotografii, tablote etc...

Orfanii de război să fie scutiți de taxele școlare.

Pentru a pune capăt anomaliilor ce există în pensionarea ofițerilor invalizi și a gradelor inferioare, se cere o nouă lege pentru unificarea pensiilor.

Unificarea pensiilor să se facă deocamdată pe cale bugetară, acordându-se sporul de scumpete, nu pe bază de procente la pensii neegale, ci stabilindu-se cote totale de pensii egale la grade egale.

Se cere împrăștierea tuturor invalizilor, orfanilor și văduvelor de

război, cu lotul tip la țară, și cu lot de casă la oraș.

Loteria populară I. O. V., concesionată nelegal unui particular pe 10 ani, să fie trecută asupra Oficiului I. O. V.

Să se grăbească aranjarea situației celor peste 10 000 de invalizi rămași neclarificați și a celor peste 30 000 de văduve ai căror bărbați sânt dispăruți; să se recunoască pensii tuturor văduvelor remăritate.

Să se înființeze imediat Casa de Credit, care să înlesnească construcția de locuințe, chioșcuri de fier, procurarea de proteze, unelte agricole și orice fel de credit; înființarea unui atelier special pentru proteze.

Să fie plasați cu precădere în orice fel de funcțiuni corespunzătoare aptitudinii, gradului și culturai, dându-se și sporul de scumpete la salarii independent de pensie, precum și pensie pentru anii de serviciu.

Să se facă înaintarea onorifică a ofițerilor, anuarul lor, precum și statistica invalizilor, orfanilor și văduvelor de război, ținându-se la curent situația fiecăruia.

Să se acorde aceleași pensii și cu aceleași sporuri și avantaje tuturor invalizilor, orfanilor și văduvelor de război din întreg cuprinsul țării întregite.

Să se controleze gestiunea societăților subvenționate. Se mai cere:

Înființarea de Sanatorii în stațiile climatice și balneare, colonii etc.; și Construcția unui palat al invalizilor.

A murit Dr. C. Chiricescu

Facultatea teologică din capitală pierde, prin moartea lui Dr. C. Chiricescu, pe unul dintre cei mai valoroși profesori ai săi.

Părinte profesor Chiricescu, la ale cărui temelnice cunoștințe s'au adăpat, în curs de 35 de ani, multe serii de studenți teologi, a fost devotat apărător al ortodoxiei.

Zece ani în șir a ocupat postul de decan al facultății de teologie; era și membru al congresului național bisericesc, iar Sf. Sinod îl însărcinase să fie raportorul lucrărilor pentru îndreptarea calendarului.

Înainte d'a ocupa catedra universitară, fusese profesor și director la seminarul din Huși, apoi la seminarul Veniamin din Iași.

Dela 1897 până la 1906 a condus ca director tipografia cărților bisericești. În 1899 era director al cultelor, iar mai târziu administrator al Casei bisericii.

Când splendida desvoltare se produce în noi, atunci noi sântem cu adevărat ceea ce un teolog numea așa de bine «Zei în floare». Cuvinte îndrăznețe care ne reamintesc acele cuvinte sublime, de ambiție frățească, spuse de Hristos oamenilor: «Fiți desăvârșiți precum și Tatăl vostru cel ceresc desăvârșit este».

Noi sântem născuți pentru a dobândi acest misterios chip al lui Dumnezeu, ale cărui liniamente le-am primit în ființa noastră interioară deodată cu existența.

Noi o știm aceasta și ni-o șoptim nouă înșine, în taina gândului nostru, atâta timp cât simțul nostru de frumusețe n'a fost pervertit. În momentul în care noi încetăm de a mai tinde către acest scop sublim, o indispoziție de conștiință ne amintește că nu mai sântem la datorie.

Datoria noastră e de a privi și de a ne urca în sus. Viața noastră,

ridicată pe aripile gândirii și ale inimii, trebuie să fie o serie de ascensiuni.

Numai în sus se poate întrezări idealul. Dumnezeu rezidă pe culmi. Numai acolo putem să contemplăm modelul nostru și să imprimăm puternic în noi acele trăsături ale sale cari sânt accesibile slăbiciunii noastre.

Dar nimeni nu poate urca fără efort și fără oboseală. Frumusețea, mărirea, gloria neperitoare se cuceresc cu prețul sudorilor, lacrimilor și uneori cu prețul sângelui vărsat. Atâta costă ele, atâta valorează.

Durerea e scara de aur care ne transportă repede în regiunile superioare. Ea scurtează distanțele. Sânt înălțimi care fără ea rămân vecinic neexplicate. Ceeace face pe eroi și pe martiri nu este oare brava durere?

Acela care n'a fost încercat de ea, știe-se cine este și ce poate? Știe se ce face zace în adâncul inimii

sale? Zace energia bărbătească, sau lașitatea? Zace generozitatea, sau egoismul? Zace în sfârșit un sentiment nobil, sau un sentiment josnic?

Acest aspect nou al chestiunii merită să fie studiat cu atențiune. El apropie ceea ce iubim mai puțin: suferința, de ceea ce iubim mai mult: frumosul, nobilul.

Suferința e fica nobilului și nobilul este fiul suferinței. Aceste două extreme, cari se resping în gândirea noastră, se bazează pe o armonioasă unitate.

S'a zis, că noi sântem făcuți din tină și din duh. Durerea are chemarea să elimine noroiul și să facă să străluciască duhul.

Ce vrăjitoare!

Această filozofie a suferinței ne dă o nouă explicație a înfricoșatei enigme.

Ea justifică prevedința arătând, că acest mister, care revoltă pe atâția

oameni, răspunde unei legi a progresului și a mării morale.

Sublimul nu lipsește în nici una din cărțile Vechiului Testament. Se găsește adesea în *Geneza* ale cărei povestiri ne revelează întunecoasele noastre obârșii, în *psalmul lui Isala* unde viitorul creștin se desfășoară cu măreție și precizie, în *Psalmi* unde David își varsă sufletul său de penitent regal.

Dar, el nu strălucește în nici o parte ca în paginile cărții sfinte ce se poate numii capo d'opera Bibliei și care este *Cartea lui Iov*.

Nimic mai mișcător decât această pictură a dreptului în luptă cu durerea nemeritată.

Iov e lovit tot mai mult în bu-nurile sale, în sentimentele sale, în trupul său. Redus în stare de cadavru viu, el e respins de societatea oamenilor. Femeia sa îl ofensează, prietenii săi îl insultă. Zace pe gu-

Inmormântarea regretatului profesor s'a făcut în 12 l. c. Serviciul religios s'a celebrat la biserica Alba de cătră vicarul patriarhiei, P. S. Sa arhierul Platon Ciosu, încunjurat de numeroși preoți. După serviciul divin, s'au rostit cuvântări, în care s'a adus prinos de adâncă recunoștință memoriei defunctului.

La scoaterea sicriului din sfânta biserică, o companie de ostași a dat onorurile. Cortegiul a pornit apoi spre cimitirul Belu.

Păr. Dr. C. Chiricescu odihnească cu dreptul!

Sf. Sinod. Președintele Sfântului Sinod, I. P. S. Sa Mitropolitul Pimen al Moldovei a convocat membrii înaltului for bisericesc, în sesiune extraordinară, la 21 Ianuar 1929.

Cu acest prilej se vor lua măsuri privitoare la mișcarea pentru schimbarea datei Paștilor din a. c.

Ardealul și mărirea României

În tipografia «Minerva» din Odorhei a apărut broșura de păr. preot A. Nanu, profesor, sub titlul *Crâmpee din contribuția Ardealului la mărirea României, note maghiare.*

Broșura, care merită să fie recomandată spre citire, cuprinde următoarele: Ardealul, Românii ardeleni, Mărturisirea unui savant, Călugărul și apostolul, Biruința, Comorile Ardealului, Dobândirile unirii, — și sfârșește cu următoarele cucernice gânduri:

«Un basm duos povestește că vântul, drumarul pururea pribeag al văzduhului necuprins și codrul cu arile frunzelor doinașe și marea cu viforul valurilor văjaetoare, sânt copiii resfățați ai Cerului și ai Pământului.

Purtați de vraja dragostei nețăr-murite părinții buni se opinteau în muncă necurmată să hărăzească odraslelor lor dragi comoara fericirii. Iși iubeau copiii ca floarea picurii de rouă, ca pasărea, cântarea și dorul cel mai fierbinte era să le însenineze bolta vieții ca zimbetul unei zile dragi de primăvară veselă.

Ispitiți însă de patima mării ademenitoare, odoarele iubite se răzvrătiră împotriva părinților jertfel-

noaie, fără nici un fel de mângâiere și sufletul său rămâne senin.

De pe buzele sale nu se desprinde decât un uimitor strigăt de resemnare și de iubire: «Domnul mi le-a dat, Domnul mi le-a luat, fie numele Domnului binecuvântat».

E tot ce a putut spune în durerea și în părăsirea sa. Dacă geme, nu blestemă. Dacă se apără contra învătăturilor odioase, nu murmură.

În acest spectacol așa de minunat se descopere Diavolul, autorul acestei nenorociri. Insuși Dumnezeu este cuprins de admirație față de Iov, încât îl arată îngerilor săi.

Antichitatea profană ne-a lăsat în orice gen al artei și al științei monumente în cari strălucește geniul celor vechi. Grecii, mai ales, ne-au lăsat concepțiuni cari ne fac să-i salutăm ca dascăli ai noștri. Ar fi greu de spus în ce n'au excelat ei în lucrările spiritului.

nici, ca să-i mazilească din scaunul de cârmă. În vârtejul destrăbălării prădalnice se înhățară și frații involburăți în o încăerare pătimașă, pentru jilțul purpuru al cârmuirii. Și izbea cu străjnicie zbiciul urlător al vântului și mugeau furtunatec valurile agitate ale mării și trozneau înflorător copacii franți de mijloc, prin largul codrului aprins, în prăpădul luptei exterminătoare...

În fața acestei priveliști sinistre și duloase ca o tragedie antică, părinții, bunii părinți iubitori, suspinau sfâșiati de ghiarele durerii prădalnice și Pământul, biata glie-mamă își spovedea în trecut și și mărturisește azi prin ceața negurei de dimineață amarul sufletului ei, iar Cerul, sârmanul părinte îndurerat, de jalea copiilor încăierați, plânge des, nemângăeat și boabele de rouă de pe fața florilor sânt numai lacrimile ochilor lui veșnic umezi...

Când mă pierd în diminețile de toamnă prin falduri plumbului de negură groasă, par'că simt durerea giei noastre, par'că aud cum își spovedește și bietul nostru pământ strămoșesc amarul sufletului său cernit de jalea copiilor lui înclătați în hartă fraticidă... Când îmi scald privirea ceretătoare în baia stropilor de rouă cristalină, de pe genele de flori mărunte par'că deslușesc cu jale acolo lacrimile Cerului nemângăiat, și par'că aud mustrarea lui usturătoare că ne-a binecuvântat cu darul cel mai scump și cel mai mare din împărăția lui noi, copiii, copiii lui nemernici, îl sfidăm ușuratec prin răutate și ură și sfâșiere pân' la sângerare...

În dimineața de toamnă păloasă se vaieră în geamă frunza uscată, sub piciorul fără milă, ca sufletul sub sarcina simțirilor povarnice. Din turnul înalt al bisericii sfințite — care-mi arată ca un deget uriaș, cerul, lumea ideală, răsbate un dangăt de clopot duos, ca povestea zilelor noastre. Preotul intră să se închine și să se roage pentru pacea și bunăînțelegerea bietilor frați învrăjbiți, iar buzele mele îngână cu dor: Doamne, apleacă-ți urechea și-i ascultă rugăciunea!

Printre cugetătorii cari au ilustrat mai mult Grecia, este unul pe care posteritatea îl numește divinus Platon. Sculptorii timpului său au găsit formele ideale, formele desăvârșite ale corpului omenesc. El a fost mai ambițios.

Disprețuind aparentele senzibile, el a voit să pătrundă până în substanța, invizibilă, până în suflet. El s'a întrebat: Care eră linia de supremă frumusețe? După profunde meditațiuni, gânditorul atenian a sfârșit prin a scrie pagina care este cel mai nobil titlu de glorie al său și care ar putea servi de prefață eloquentă la cartea lui Iov.

El a creat, în adevăr, acel tip uimitor, aproape supranatural, al înțeleptului care, după ce a trăit o viață curată în mijlocul persecuțiilor, moare liniștit și dulce pentru adevăr și dreptate în chinuri oribile.

Această asemănare surprinză-

Convocare

Comitetul școlar al Școalei normale «Andrei Șaguna» din Sibiu convoacă adunarea generală pe ziua de 27 Ianuar 1929, ora 11, la școală, având următoarea ordine de zi:

1. Contul de gestiune al anului 1928 și descărcarea comitetului.
2. Bugetul anului 1929.
3. Alegerea alor doi membri în comitet și a unui membru în consiliul de cenzori.

Dacă adunarea în ziua de 27 Ianuar nu va fi în număr, se convoacă prin aceasta o nouă adunare pe ziua de 3 Februar 1929, care va aduce hotărâri cu orice număr de membri prezenți.

Adunarea generală se compune din părinții și tutorii legali ai elevilor școalei, din foștii profesori și foștii elevi, deveniți majori, ai școalei, din părinții foștilor elevi și din membrii corpului didactic al școalei, din sprijinitorii școalei votați de adunarea generală (Art. 22 din regulamentul pentru organizarea Comitetului școlar). Cotizația anuală de membru este Lei 200.

Sibiu, 10 Ianuar 1929.

Pentru Comitetul școlar:

Președinte:	Secretar:
† VASILE	E. TODORAN
vicar arhiepiscopesc.	director.

INFORMAȚIUNI

Două rânduri de sărbători. Frații basarabeni și din nordul Moldovei au serbat în mai multe sate, cum se vede, Crăciunul și Anul nou, atât după calendarul îndreptat, cât și după cel greșit sau vechi. Faptul acesta, de-a ținea două rânduri de sărbători, adevărat că aduce pagube în economia țării, dar de altă parte dovedește că lupta împotriva calendarului în dreptat nu e în tot locul serioasă.

Încurajează pe cei dela Pesta. Ducele Mussolini al Italiei a rostit earăș declarații senzaționale privitoare la revizuirea tratatelor de pace. Unui ziarist american, cum scriu gazetele italiene, Mussolini i a spus, că «Ungaria nu mai poate rămânea în situația actuală», și că «soarta Ungariei trebuie ușurată». — Cum? Făcându-o poate să stăpânească earăș asupra milioanele de nemaghiari? Dacă nu șeful politic din fruntea Italiei ar grăi astfel, ci șeful bisericesc romano-ca-

toare a geniului inspirat al Bibliei cu geniul păgân al filozofiei nu este sugestiv?

Se spune că, umanitatea în elita profeților săi și a gânditorilor săi, a avut viziunea idealului realizat în chip divin pe Calvar.

Dubla activitate iidovească și grecească a discernut clar rolul de artist sublim care, în viață, aparține durerii. Ea a recunoscut strălucirea pe care o adaogă prezența sa celor mai eminente virtuți.

Da, durerea are secretul de a transforma și de a înfrumuseța sufletele în chip uimitor.

Luați-l lui Isus Hristos aureola cu care îi încununează fruntea o moarte eroică. El și atunci va mai fi Dumnezeu, dar sânt fibre cari nu vor mai vibra privindul și aceste fibre sânt cele mai bune care sânt în noi.

tole, lucrul ar fi explicabil și de înțeles. Dar așa?

Sinodul dela Sofia a cerut guvernului bulgar să ia măsuri ca presa să nu mai publice amănunțite dări de seamă și fotografiile sinucigașilor; încercările de sinucidere să se pedepsească cu închisoare; testamentele sinucisilor să se anuleze; să fie pedepsiți, afară de aceștia, și cei ce ar fi putut și totuși n'au făcut nimic pentru a împiedeca o sinucidere.

Biblia și coranul. În urma situației schimbate din Turcia, s'a petrecut un act dintre cele mai însemnate în istoria coranului, și a islamului în acelaș timp. Preoțimea mohamedană făcuse totul, ca sfânta carte a mohamedanilor, coranul, să se citească numai în limba arabă originală, și orce traducere a coranului în limbi străine se considera drept sacrilegiu. Dar, pe lângă toate protestele reprezentanților islamului, în cel din urmă trei ani s'au făcut din coran nu mai puțin de trei traduceri în turcește, din care s'au vândut cam 14 mii de exemplare. Poporul, neînțelegător al limbii arabe, stătuse mai de mult mereu sub puterea vrăgei coranului, — acum începe să dispară această putere, și se încep: asemănările între coran și biblie. La facultatea teologică mohamedană a universității din Sтамбул, profesorii teologiei si-au procurat biblia în limba turcească dela societatea biblică americană spre a face asemănările între coran și biblie.

Bir pe vânt se numește taxa pe care primăria din Belgrad a pus o pentru orce creștin care stă vara, într-o grădină-restaurant, după ora 11 seara. Pentru răstimpul dela 11 până la 1 după miezul nopții, taxa aceasta e de un dinar pe cap. Dela 1 în sus, orce locuitor plătește întreitul taxei. Birul pe vânt e adăogă la nota de consumație, ear la sfârșitul săptămânii e vărsat la casa comunală.

Baptiștii se întăresc. O comisiune misionară a baptiștilor americani pânuește să clădească în capitala Ungariei, pe bulevardul Rákóczi, un mare palat cu șase etaje.

ȘTIRI LOCALE

Concert. Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu, al cărei patron este I. P. S. Sa Domnul Dr. Nicolae Bălan, arhiepiscop și mitropolit, va da un concert cu ales și bogat program Duminecă, la 20 Ianuar 1929, în sala cea mare dela Unicum. Începutul la 8 ore seara. Biletele de intrare se vând la Librăria Arhidiecezană, și seara la casă. Venitul curat e destinat pentru «Fondul de propagandă meseriească». Suprasolviri se primesc cu mulțumită și se chitează prin publicare.

Conferență publică a organizat, pentru publicul sibian, — în seara de Duminecă, 13 Ianuar a. c., în sala prefecturii județene, — despărțământul Sibiu al Asociațiunii și secția locală a Asociației prof. sec. români. A conferențiat profesorul dl Dr. V. Vălcovici, rector al școalei politehnice din Timișoara, despre tema: Ce este universul, — problemă care a destepat viul interes al auditorului, doritor să afle cât mai multe din misteriele naturii pe bază de cercetări mai nouă astronomice. Conferențiarul a satisfăcut, — pe cât e posibil omeneste, — acestei dorinți, și sibienii l-au aplaudat călduros.

Consiliul comunal al municipiului Sibiu este convocat pe ziua de 17 Ianuar (Joi) 1929, d. m. la 4 (16) ore, în sala de ședințe a primăriei. Ședința este publică.

A apărut și se află de vânzare
la Librăria Arhidiecezană din Sibiu

Biserica noastră- Culte minoritare

Marea discuție parlamentară în jurul
legei cultelor.

Cu o Introducere
de
N. Russu Ardeleanu

Volumul cuprinde 440 pagini. — Prețul Lei 200, plus spese postale Lei 10.

Nr. 2232 port. 1926.

(1) 1—1

Publicațiune de licitație

Subsemnatul portărel pe lângă Tribunalul Sibiu prin aceasta publică, că în baza deciziei Nr. 10335/1925 și Nr. G. II. 8932 1926 a judecătoriei mixte Sibiu în favoarea reclamantului Banca Centrală fil. Sibiu reprez. prin avocatul Dr. Oh. Măcelar contra... loc. în Sibiu pentru încasarea creanței de 10.000 Lei, și accesorii se fixează termen de licitație pe 31 Ianuarie 1929 la ora 16 la fața locului în orașul Sibiu, Str. I. Măcelar Nr. 4, unde se vor vinde prin licitațiune publică jud. ciară diferite mobile de casă în valoare de 17.000 Lei. În caz de nevoie și sub prețul de estimare.

Pretenziunea care e de încasat face 10.000 Lei capital, dobânzile cu 12%, socotind din 20 Maiu 1925 iar spesele până acum stăverite de 2847 Lei.

Intrucât mobilele cari ajung la licitație ar fi fost executate și de alții și aceștia și-ar fi câștigat dreptul de acoperire, licitația prezentă este ordonată și în favoarea acestora în sensul art. LX.: 1881, § 120.

Sibiu, la 24 Decembrie 1928.

D. Kálmán portărel.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu se poate procura

Istoria bisericească universală

și
Statistica bisericească
de

Euseviu Popovici

profesor la Facultatea Teologică din Cernăuți

Curs oral în limba germană, ținut pentru ultima oară în anul academic 1909, revăzut și mai adăugit ulterior

Traducere

de
Mitropolitul Atanasie Mironescu
fost Primat al României

PREȚUL: Volumul I Lei 130—

„ II „ 150—

„ III „ 120—

„ IV „ 200—

plus spese postale Lei 30—.

A apărut în ediție nouă:

Frumoasa din Nor

și alte povești, de **E. HODOȘ**. Volumul conține, pe 196 pagini, 12 dintre cele mai frumoase povești din popor. Se află la: Librăria Arhidiecezană, în Sibiu. Prețul 60 lei și porto.

A apărut și se află de vânzare
la Librăria Arhidiecezană:

Introducere în sfintele cărți ale

Testamentului Vechiu

de Arhipresviterul-Mitrofor **Dr. VASILE TARNAVSCHI** prof. titular la Facultatea de teologie din Cernăuți. Prețul Lei 400—. La comanda se alătură Lei 20— pentru spese postale.

Dela Librăria Arhidiecezană se pot procura

Notițe despre întâmplările contemporane

de Ioan cav. de Pușcariu. Prețul Lei 100, plus spese de postă Lei 15

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului
Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

Au apărut și se află de vânzare
la Librăria Arhidiecezană, Sibiu

Cântările bisericești

după melodiile celor 8 glasuri ale sf. biserici ortodoxe, culese, puse pe note și aranjate de

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 100, plus spesele postate Lei 15.

Cântări funebreale

pentru cor de bărbați, de:

Dumitru Cunțan

Prețul Lei 30, plus spesele postale Lei 12.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se poate procura

Ancore

poezii religioase, patriotice și altele
de Ioan Al. Bran-Lemény Prețul Lei 40—, plus spese postale Lei 10—

În editura Sfintei Mănăstiri-Neamțu, a apărut

Urmarea lui Isus Hristos

Ed. II-a. Prețul 35 lei

Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, trimițând prețul, plus spesele de poștă Lei 10, prin mandat postal.

La Librăria Arhidiecezană
în Sibiu se află de vânzare

Registre de tot felul

◆ legate și broșate ◆

pentru parohii, bănci, oficii și particulari cu

— prețuri moderate —

A apărut:

Povățuitorul Creștinului ort.

de Pr. Ioan Stefan Popescu

o minunată cărtică de rugăciuni și povești despre cum trebuie să se poarte creștinul adevărat în biserică. Prețul leg. 40 Lei. Broș. 20, plus Lei 10 spese. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

A apărut

în a doua ediție revăzut și completat

Tipicul bisericeii ortodoxe

Intocmit pentru trebuințele preoților, studenților în teologie și ale elevilor școalelor normale

de
AUREL POPOVICIU

profesor la Școala Normală „Andrei Șaguna”

și se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. — Prețul Lei 100, plus spese postale Lei 15.

A apărut, în a treia ediție,
romanul:

MARTIRII,

de **Constanța Hodoș**, cu o prefață de Ion Gorun. București, Tip. I. Copuzeanu.

De vânzare la Librăria Arhidiecezană, Sibiu. Prețul 60 lei, și porto.

Dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu, se pot procura următoarele

Albume de broderii și țesături românești, de dna

MINERVA SCHAFFER n. COSMA

Album de broderii și țesături rom. vol. II 600

Caietul I Modele de cusături românești 25

„ II „ „ „ „ 40

„ III „ „ „ „ (8 foi) 80

Se pot trimite și prin poștă alăturând 10 lei spese de poștă.

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

A apărut:

Biserica Neamului și drepturile ei

Discurs rostit la discuția generală asupra proiectului de lege a Cultelor, în sedința dela 27 Martie 1928, a senatului român de

Dr. Nicolae Bălan

Arhiepiscop și Mitropolit

Un elegant volum de 120 pagini. Prețul 40 lei, plus spese postale 10 lei. Se poate comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

Nou !

Nou !

A APĂRUT:

„Mie a vietui este Hristos!”...

— Scrisori pastorale —

De Icon. **Dr. Gr. Cristescu**, profesor. Prețul Lei 40, plus spese de poștă 10 lei

Teologie și Sacerdotiu

tipul clasic al păstorului ortodox și idealurile pastorale moderne, de Icon. **Dr. Gr. Cristescu**, profesor. Prețul Lei 30—, plus spese de poștă Lei 10

Misionarism cultural

de Icon. **Dr. Gr. Cristescu**, profesor. Prețul 45 lei, plus spese de poștă 10 lei

Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu.

A apărut

în «Biblioteca bunului păstor» Nr. 17 scrierea

„La picioarele Mântuitorului”

Scurte meditații pentru preoți, prelucrate după **A. Huonder**, din limba germană

de

Ioan Moșoiu

profesor la liceul ortodox român «Andrei Șaguna» din Brașov

Volumul I. Sibiu 1927. Tipografia arhidiecezană. Pagini 205. Prețul Lei: 80.

În zilele acestea s'a trimis această scriere, deosebit de frumoasă și prețioasă, tuturor preoților din arhiepiscopia de Alba Iulia și Sibiu. Dar nu ar trebui să fie preot în biserica românească, care să nu fi citit această carte. Ea este de recomandat și oricărui suflet iubitor de cele sfinte.

La Librăria Arhidiecezană se află de vânzare cartea acum apărută

Piccolo

a cunoscutei scriitoare, dna **Constanța Hodoș**. Sânt 19 povestiri pline de farmec. Copiii le vor citi cu mare plăcere. Prețul 40 lei, și porto 12 lei trimis recomandat.